

Za domoljubne medije, čuvarе istine i uspomene na hrvatska stradanja

U nedjelju, 3. studenoga 2013. u Čukovcu kod Ludbrega - sjećanje na prešućivane žrtve

Povodom desete obljetnice podizanja spomen križa, i sedamdesete obljetnice smrti troje civila odvedenih od partizanske vojske, kao i ostalih prešućivanih žrtava naselja Čukovec kod Ludbrega stradalih u Drugom svjetskom ratu i poraću, u nedjelju 3. listopada 2013. godine Društvo za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava iz Varaždina u suradnji s obiteljima žrtava priredilo je komemoraciju. U samoj kapeli jedan je oltar na kojem je u sredini kip sv. Josipa, a zapadno je kip sv. Andrije te istočnog sv. Ivana.

Sjećanje na poginule i žrtve partizansko-komunističkih likvidacija započelo je misom zadušnicom koju je u kapeli svetog Josipa predvodio preč Josip Đurkan, ludbreški župnik, čuvar svetišta Predragocjene Krvi Kristove. Inače kapela sv. Josipa podignuta je 1931. godine, a zemljište za podizanje kapele poklonio je Antun Vratarić, kojeg su u noći 3. studenoga 1943. godine iz svog doma odveli partizani. Za vrijeme mise, pod vodstvom Zdravka Gložinića, pjevao je zbor župe Ludbreg, a ministrirali su braća Ivan (6), Petar (8) i Andrija (9) Havaić. U uvodnom dijelu misnog slavlja župnik Đurkan je rekao: - *U prolaznosti našega života svetkujemo svetkovine Svih svetih i Dušnoga dana i to je jedna od prigoda da se sa zahvalnošću spomenemo svojih dragih pokojnika i molimo za njih. Rijetki su oni koji nisu imali prilike da vlastitim srcem osjete kako je to teško kada se čovjek treba oprastati od nekoga koji mu je bio bliski i drag. Danas se ovdje spominjemo naših sunarodnjaka, spomenut ćemo i imena Đuro Kancijan, Stjepan Kancijan, Ante Vratarić, koji je ubijen na kućnom pragu i dao nam je mjesto za ovu kapelu, Valent Lončarić, Ivan Šantaj, Stjepan Kovačić, Drago Koštarić, Antun Šestan, Antun Gložinić, Stjepan Grandić, Josip Miškec, Zlatko Carević, Ivan Kolar, Antun Hladnić, Ivan Hladnić i Marija Hladnić....*

Sjećanje na desetljećima prešućivane žrtve naselja Čukovec nastavljeno je nakon mise kod spomen križa, a u uvodnom dijelu zbor župe izveo je hrvatsku himnu Lijepa naša. U ime Društva za obilježavanje grobišta prisutne je pozdravio predsjednik Društva Franjo Talan, koji je tom prilikom rekao: - *Dragi prijatelji sve Vas pozdravljam u ime Društva za obilježavanje grobišta i u ime obitelji prešućivanih žrtava Drugog svjetskog rata naselja Čukovec. Također Vas pozdravljam i u ime Hrvatskog žrtvoslovnog društva i predsjednika dr. Zvonimira Šeparovića koji nam se zbog bolesti nije mogao priključiti. Zahvaljujem svima koji ste se odazvali našem današnjem pozivu i sjećanju na stradale o čijoj smrti se desetljećima nije smjelo javno govoriti.*

Pozdravljam sve prisutne potomke ovih mučenika, pozdravljam i preč. Josip Đurkana koji je, sjećamo se pred 10 godina blagoslovio ovaj spomen križ. Također pozdravljam i tu prisutnog Pavla Kancijana i želim mu ozdravljenje

ujedno mu zahvaljujem na trudu koji je uložio u izgradnju ovog spomen obilježja kao i obiteljima koje su tome pripomogle.

Tim činom ove žrtve su dobile pravo na postojanje ...

Pozdravljam predstavnike udruge Hrvatski domobran Koprivnica, članove Odbora za očuvanje uspomene na vlč Vilima Cecelju iz Sv. Ilije, predstavnike Društva za obilježavanje grobišta žrtava komunizma Čukovec, i sve Vas ostale ovdje okupljene.

Danas se navršava tužna obljetnica kada su u noći s 2. na 3. studeni 1943. iz svojih domova odvedeni Stjepan Kancijan, sin Antuna i Dore, rođen u Čukovcu 17. prosinca 1898., otac jedanaestero djece, te Đure Kancijana, sina Ignaca i Marte, rođen 13. travnja 1881. u Čukovcu, a istoga dana od partizana odveden je i Antun Vratarić, rođen 29. ožujka 1893. u Čukovcu. Sjećamo se i svih ostalih ovdje upisanih, ali i svih onih koji su doprinijeli podizanju spomen križa. Hvala im...

Ove godine kao Društvo s više događaja obilježili smo stradanja ljudi na stratištima i grobištima diljem Varaždinske biskupije. 14. srpnja u župi Jesenje obilježili smo 70 obljetnicu smrti župnika Matije Žigrovića koji je 17. srpnja 1943. odveden od partizana sa župnog dvora, zvjerski mučen i ubijen, samo zato što je bio katolički svećenik. Nakon toga uslijedili su progoni i masovna ubojstva, grobište Leskovec, Kućan Ludbreški još u toku rata...., a s praksom se nastavilo po zauzimanju vlasti i prestankom rata. Na području Biskupije ime preko 60 grobišta ...

U Gornjem Jesenju smo priredili izložbu s podacima o ubijenim i nestalim svećenicima, časnim sestrama u 2. svjetskom ratu i poraću, kojih je preko trideset među njima i ludbreški župnik Crnković – Progoni crkve nastavili su se i nakon rata – po logorima i zatvorima. -

Osim ubijenih svećenika, s područja župa Varaždinske biskupije u logorima i zatvorima završilo je 40 svećenika koji su na spomenutim mjestima proveli preko 96 godina, od toga broja 26 svećenika rođeno je na području Varaždinske biskupije. Nakon II. svjetskog rata na području Varaždinske biskupije djelovalo je 76 Župa...

Još jednom zahvaljujem članovima obitelji koji vode brigu o održavanju ovog spomen križa i koji čuvaju uspomenu na hrvatska stradanja i progone.

U ime Društva i rodbine i poznanika prešućivanih žrtava naselja Čukovec vijenac kod spomen križa potom su položili hrvatski branitelj Davor Bulf, najstarija žiteljka naselja Čukovec Terezija Pavković, rođena 1. rujna 1912. godine, tajnica Društva Jasenka Zdelar i Barbara Turk iz Vratišinca, a ostali su zapalili svijeće.

Sjećanje na prešućene žrtve naselja Čukovec završeno je molitvom koju je predvodio preč. Josip Đurkan, ludbreški župnik, a na kraju je u ime obitelji i bolesnog supruga Pavla Kancijana svima na dolasku zahvalila Nada Kancijan.

Zapisao i fotografije pripremio Franjo Talan...

Nedjeljnom komemoracijom članovi Društva pridružili su se stavovima Europskog parlamenta kojom žrtve totalitarnih komunističkih režima i njihove obitelji, zaslužuju sućut, razumijevanje i priznanje za svoje patnje. (*Rezolucija Vijeća Europe 1481/2006.*), a za koje se i mi kao građani Europske unije zalažemo.

Smatramo da svaki čovjek ima pravo na život, a minimum dostojanstva koje smo kao društvo prema pokojniku dužni iskazati i poštivati je i pravo na grob.

